

Wilje, jeg fik alle disse Stemmer. Jeg tror snarere, han har gavnet mig end skadet mig; men jeg paataaler det desuagtet. Jeg tror ikke den højtærede Minister har haft til Hensigt at ville gavne mig, det tror jeg ikke; men jeg synes i Virkeligheden, at naar en Mand kommer til at sidde paa en Minister-taburet og besejle en saadan Post, saa er det da ikke for meget at forlange af ham, at han skal være noget mere upartisk i sine Handlinger, end han har været det over for mig Ja, den højtærede Minister ler jo ad al Ting.

Der var ogsaa en anden Gang, da det Parti, hvortil jeg hører, androg om en lignende Villighed af den højtærede Krigsminister. De ville alle erindre, at Grundlovsdagen i Aar var første Pinsedag, og da Grundlovsdagen er den eneste Dag, paa hvilken det kjøbenhavnske Socialdemokrati plejer at have Lov til at gaa i Procession gennem Gaderne, vilde vi ogsaa gerne have Lov til det den Gang. Det kunde imidlertid ikke tillades, hvilket vi naturligvis maatte finde os i, da det var Højtidsdag, saa der-til var der ikke noget at sige. Men imidlertid erhvervedes Politidirektørens Tilladelse til at holde Møde anden Pinsedag i Stedet for selve Grundlovsdagen, men ikke før Kl. 4 om Eftermiddagen. De ville nu kunne forstaa, at naar man holder Grundlovsdag efter Kl. 4 om Eftermiddagen, saa drejer det sig om at blive saa nær ved Byen som muligt, og vi androge da den højtærede Krigsminister om at faa Lov til at afbenytte Eksercerpladsen henne ved Rosenborg Have. Vi androg samtidig den højtærede Indenrigsminister om at faa Lov til at benytte Rosenborg Have. Vi troede ikke, at det vilde blive os nægtet, idet vi havde forvisset os om, at Højre, som gentagende har haft baade Eksercerpladsen og Haven til Raadighed, ikke denne Gang vilde holde Grundlovsfest. Vi antog derfor, at det vilde blive os tilladt denne Gang at blive saa nær ved Byen. Imidlertid indløb der Svar saa vel fra den højtærede Indenrigsminister som fra den højtærede Krigsminister, der afflog vort Forlangende. Hvad der har bevæget dem dertil, fremgaar ikke af disse Svar. Det fremgaar kun af dem, at vi ikke kunde faa Tilladelsen. Den højtærede Krigsminister siger, at han fandt ingen Anledning til at give os den begærede Tilladelse. Det forstaaer man jo; vi havde indgivet et Andragende, men den højtærede Krigsminister fandt ingen Anledning til at efterkomme det. Men den højtærede Indenrigsminister sagde, at han havde „ikke set sig i Stand til“ at efterkomme vort Andragende. Hvad der har

foraarsaget, at den højtærede Indenrigsminister ikke har „set sig i Stand“ til at efterkomme vort Forlangende, det ved jeg ikke, og det vilde jeg meget gerne vide. Den højtærede Indenrigsminister har altid staaet for mig som en upartisk Mand i Udøvelsen af sin Embedsgerning, og den højtærede Indenrigsminister har gentagende her i Tinget paaberaabt sig netop dette, at „de i alt Fald ikke skulde komme til at sige, at jeg har handlet partisk i Udøvelsen af min Embedsgerning“. Jeg har stølet paa disse Ytringer fra den højtærede Indenrigsministers Side; men det ser næsten ud til, at der her er nogen Partiskhed til Stede. Det kan være, at der ligger noget bag ved dette Udtryk, at han „ikke har set sig i Stand til“ at efterkomme vort Andragende; det kan være, at der har været andre, som have forment, at det var urigtigt, og som have lagt et Tryk paa den højtærede Minister. Det er kun denne Opfattelse, jeg har faaet — ellers synes jeg, at det er lige saa berettiget for os Socialdemokrater som for andre at betrede Kongens Have og Eksercerpladsen. Vi ere Statsborgere saa vel som Højrepartiet og maa derfor have lige saa fuld Ret dertil. Jeg forstaaer ikke den Partiskhed, der der har vist sig.

Endelig skal jeg kun til Slutning om-tale en lille Episode, der foregik selve Valgdagen, og som man vistnok, uden at sige for meget, kan kalde en Skandale fra Politiets Side. Saa vidt mig bekendt er der aldrig fra Socialdemokratiets Side, hverken før eller efter Valget, paa Valgdagene foregaaet nogen som helst Uorden. Jeg tror ikke, det kan paavises; men sidste Gang var det ganske sikkert lige ved, at der kunde være sket noget, som, hvis det var sket, sikkert vilde have hvilet paa Politiets Ræppe. Efter at Valget i Kjøbenhavns 5te Valokreds var forbi — som De jo vide, slutter Valget der al Tid sidst, og som Folge deraf strømme Folk fra alle andre Kredse derhen —, strømmede der selvfølgelig mange Menneſker hen til Forsamlingshuset i Rømersgade for at høre Resultatet og for at tale med Venner og Bekendte, og det kan jo godt være, at der ved en sliq Lejlighed er en noget oprømt Stemning til Stede. Det er der vel ikke alene i vort Parti, men sandsynligvis ogsaa i andre Partier. Det siges nu ganske vist i Politiforhøret, at der var en Masse Menneſker til Stede, og at de indtog en truende Holdning; men hvori den bestod, ved man ikke, og det er det eneste, der har foranlediget Politiet til at trænge ind i Forsamlingshusets Port og Gaard, og slaa løs paa Befolkningen, Kvinder og Mænd,